

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 132

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 februarie 2003

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 327 din 26 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și a dispozițiilor art. 17 alin. 1 ¹ —1 ³ , art. 69 ¹ , art. 69 ² , art. 69 ³ și ale art. 69 ⁵ din Legea nr. 92/1992, republicată cu modificările și completările ulterioare.....	1-3		
Decizia nr. 362 din 12 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizarea cooperatiste de credit, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a			
		Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, a Legii nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, precum și a art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată	3-6
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		213. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat cu dobândă, aferente lunii martie 2003.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 327 din 26 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, art. 69¹, art. 69², art. 69³ și ale art. 69⁵ din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Costică Bulai	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Laurențiu Cristescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru

organizarea judecătorească și a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, art. 69¹, art. 69², art. 69³ și ale art. 69⁵ din Legea nr. 92/1992, republicată cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Constantin Roșu în Dosarul nr. 8.251/2001 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă într-o cauză având ca obiect un litigiu de muncă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002 nu contravin dispozițiilor art. 107 alin. (3) sau ale art. 114 din Constituție, deoarece actul normativ criticat este o ordonanță de urgență, pentru care nu este necesară o lege specială de abilitare, și nici nu există interdicția reglementării în

domenii rezervate legii organice. Arată, de asemenea, că nici celelalte texte criticate nu sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate, astfel că solicită respingerea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 8.251/2001, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002, precum și a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, art. 69¹, art. 69², art. 69³ și ale art. 69⁵ din Legea nr. 92/1992, referitoare la magistrații consultanți**, excepție ridicată de Constantin Roșu.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002 este neconstituțională în ansamblu pentru că modifică o lege organică. De asemenea, autorul excepției consideră că sunt contrare prevederilor constituționale toate dispozițiile modificate sau introduse prin această ordonanță în Legea nr. 92/1992, referitoare la magistrații consultanți, care, în opinia sa, nu ar putea intra în compunerea completelor de judecată pentru soluționarea litigiilor de muncă și care, deși au statut de funcționari publici, depun jurământ ca magistrații.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, deoarece Guvernul are abilitarea constituțională pentru a reglementa prin ordonanțe de urgență și în domenii rezervate legii organice. În ceea ce privește dispozițiile legale criticate, consideră că prin ele „nu se încalcă principiul separației puterilor în stat și regulile care guvernează activitatea de judecată”. Arată, în acest sens, că „magistrații consultanți sunt asimilați corpului magistraților numai din anumite rațiuni de ordin practic, rolul acestora în luarea hotărârii rămânând unul consultativ”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția ridicată nu este întemeiată, deoarece: actul normativ criticat este o ordonanță de urgență în privința căreia nu există interdicția de a reglementa în domenii rezervate legilor organice; urgența a fost dată de existența unei situații excepționale, pentru că reglementările legale referitoare la soluționarea litigiilor de muncă au fost declarate ca fiind neconstituționale (Decizia Curții Constituționale nr. 322 din 20 noiembrie 2001), astfel că se impunea înlocuirea neîntârziată a lor; statutul legal al magistraților consultanți nu este contrar prevederilor art. 123, art. 124 și ale art. 125 din Constituție, întrucât ei nu sunt asimilați judecătorilor inamovibili și participă la judecată numai cu vot consultativ, pentru a ajuta la mai buna soluționare a litigiilor, având în vedere specificul acestora; prevederile art. 1, art. 11 și ale art. 54 din Constituție nu au legătură cu dispozițiile legale criticate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens se arată că dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în redactarea lor anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, au constituit obiect al controlului de constituționalitate. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001, a constatat neconstituționalitatea acelor dispoziții legale, pentru faptul că ele prevedeau participarea asistenților judiciari cu vot deliberativ la luarea hotărârilor în cauzele având ca obiect conflicte sau litigii de muncă. Prin aceeași decizie Curtea a reținut că participarea asistenților judiciari la adoptarea hotărârilor, fără

vot deliberativ, nu încalcă nici o dispoziție constituțională. Textele de lege respective au fost modificate prin ordonanța de urgență criticată, tocmai în sensul considerentelor deciziei Curții Constituționale, iar în conținutul lor actual nu se mai regăsește motivul de neconstituționalitate reținut de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 28 februarie 2002. De asemenea, au fost criticate toate dispozițiile modificate ori nou-introduse, în Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, și care se referă la magistrații consultanți, respectiv art. 17 alin. 1¹—1³, art. 69¹, 69², 69³ și 69⁵.

Autorul excepției susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002, în ansamblu, încalcă prevederile art. 107 alin. (3) și ale art. 114 din Constituție, referitoare la dreptul Guvernului de a emite ordonanțe. Totodată dispozițiile legale criticate sunt considerate contrare prevederilor constituționale din următoarele articole:

- art. 1 alin. (3) — privind caracterul de stat de drept al României;
- art. 11 — privind îndeplinirea obligațiilor ce îi revin statului din tratatele internaționale;
- art. 16 — privind egalitatea în drepturi;
- art. 51 — privind respectarea Constituției și a legilor;
- art. 54 — privind exercitarea drepturilor și a libertăților;
- art. 72 alin. (3) — privind reglementarea prin legi organice;
- art. 123 — privind îndeplinirea justiției;
- art. 124 — privind statutul judecătorilor;
- art. 125 — privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Conform reglementării constituționale a delegării legislative, Parlamentul poate abilita Guvernul, printr-o lege specială, „pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”. Potrivit art. 114 alin. (4) din Constituție, „În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență”. În asemenea cazuri nu este necesară legea specială de abilitare și nu există nici o limitare a domeniilor care urmează a fi reglementate. Actul normativ criticat prin excepția de neconstituționalitate este o ordonanță de urgență.

Dispozițiile art. 17 alin. 1¹—1³ au fost introduse inițial în Legea nr. 92/1992, republicată, prin art. I pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 179/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 17 noiembrie 1999. În art. 17 alin. 1¹ se prevedea: „Cauzele privind conflictele de muncă și litigiile de muncă se judecă în primă instanță, cu celeritate, de către un complet format dintr-un judecător și doi asistenți judiciari, dintre care unul reprezintă asociațiile patronale, iar celălalt reprezintă sindicatele. Hotărârile în aceste cauze se iau cu majoritatea membrilor completului.”

Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții, prin Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002, a admis excepția și a constatat că „dispozițiile art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările ulterioare, prin care se stabilește că hotărârile în cauzele privind conflictele și litigiile de muncă, judecate în primă instanță, se iau cu majoritatea membrilor completului de judecată, sunt neconstituționale“. În considerentele acestei decizii, Curtea a reținut, printre altele, că „asistenții judiciari nu pot îndeplini, în activitatea lor la instanțele de judecată, fără ca prin acestea să se încalce prevederile Constituției, decât o activitate de asistență la soluționarea de către judecător a cauzelor privind conflictele și litigiile de muncă, participând cu vot consultativ în luarea hotărârilor, iar nu o activitate de judecată, rezervată prin Legea fundamentală exclusiv judecătorului“.

Curtea Constituțională a reținut totodată că participarea asistenților judiciari la adoptarea hotărârilor, fără vot deliberativ, nu încalcă nici o prevedere constituțională.

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2002 dispozițiile Legii nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la soluționarea cauzelor privind conflictele și litigiile de muncă, au fost modificate și

completate în sensul celor statuate de Curtea Constituțională. Astfel, art. 17 alin. 1¹—1³ din Legea nr. 92/1992, în redactarea sa actuală, prevede: „*Cauzele privind conflictele de muncă se judecă în primă instanță, cu celeritate, de către complete formate din doi judecători, asistați de doi magistrați consultanți.*

Magistrații consultanți participă la deliberări cu vot consultativ. Opiniile separate ale acestora sau, după caz, opinia separată se consemnează în hotărâre.

În cazul în care judecătorii, care intră în compunerea completului, nu ajung la un acord asupra hotărârii, procesul se rejudecă în complet de divergență, prevederile alin. 5 fiind aplicabile.“

Așa cum a statuat prin Decizia nr. 322 din 20 noiembrie 2001, cu referire la asistenții judiciari, Curtea Constituțională reține că nici participarea unor magistrați consultanți în completele de judecată care soluționează, în primă instanță, cauzele privind conflictele de muncă, nu este contrară dispozițiilor constituționale. În consecință, nu pot fi considerate neconstituționale nici dispozițiile art. 69¹, 69², 69³ și 69⁵ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, referitoare la condițiile de numire și de revocare a magistraților consultanți, precum și la statutul lor juridic, dispoziții introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20 din 20 februarie 2002.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2002 privind modificarea și completarea Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească și a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, art. 69¹, art. 69², art. 69³ și ale art. 69⁵ din Legea nr. 92/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Constantin Roșu în Dosarul nr. 8.251/2001 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2002.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **COSTICĂ BULAI**

Magistrat-asistent,
Laurențiu Cristescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 362

din 12 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, a Legii nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, precum și a art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, a Legii nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, precum și a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată. Excepția a fost ridicată de Cooperativa de Credit „Concordia Română“ Sibiu în Dosarul nr. 2.866/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca fiind inadmisibilă, în ceea ce privește Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000, și ca fiind neîntemeiată, în ceea ce privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, precum și ale art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 2.604 din 19 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 2.866/2001, **Curtea Supremă de Justiție – Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, a Legii nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, precum și a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.** Excepția a fost ridicată de Cooperativa de Credit „Concordia Română” Sibiu într-o cauză având ca obiect recursul declarat de aceasta împotriva Hotărârii nr. 40 din 18 iunie 2001 a Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României, prin care, în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000, a fost respinsă cererea de avizare prealabilă a reorganizării cooperativei.

I. În motivarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, se susține, în esență, că acestea încalcă dispozițiile și principiile Constituției; deturneză înțelesul art. 144 lit. c) din Legea fundamentală, limitează competența Curții astfel cum este prevăzută de acest text, îngădesc în mod nejustificat accesul la justiția constituțională, imprimând activității Curții un caracter opus scopului său, și anume garantarea supremăției Constituției și a statului de drept. Totodată prevederile art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, au omis să reglementeze „problema distinctă a momentului la care legea sau ordonanța ori dispoziția dintr-o lege sau dintr-o ordonanță trebuie să fie în vigoare, pentru ca să fie admisibilă realizarea pe fond a controlului de constituționalitate; aceste dispoziții și lipsa unei interpretări corecte a Constituției au permis ca emiterea de ordonanțe de urgență să se transforme dintr-o excepție constituțională într-o regulă comună”. Se apreciază că, datorită neconstituționalității acestor prevederi ale Legii nr. 47/1992, a fost împiedicat și întârziat controlul constituționalității prevederilor ordonanțelor de urgență ale Guvernului nr. 97/2000 și nr. 272/2000, în ansamblul lor.

II. În motivarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 se arată că aceasta încalcă dispozițiile art. 109 alin. (1) și (4) din Constituție. În opinia autorului excepției, din perspectiva acestor dispoziții, ordonanța „nu putea fi adoptată, nu putea fi depusă spre aprobare la Parlament, nu putea fi publicată în Monitorul Oficial al României și nu putea intra în vigoare, mai ales la data de 19 decembrie 2000, având în vedere că alegerile parlamentare generale au avut loc la 3 noiembrie 2000”.

III. În motivarea excepției de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 se arată că publicarea acesteia în „Monitorul Oficial al României nr. 330 din 14 iulie 2000 în lipsa semnăturilor primului-ministru Mugur Isărescu și ministrului funcției publice Vlad Roșca, constituie dovada încălcării art. 10 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 și a art. 51 din Constituție și face proba acțiunilor

îndreptate contra ordinii constituționale și incriminate de art. 166 din Codul penal.” Se mai arată că această ordonanță, nefiind semnată de primul-ministru și contrasemnată de ministrul care are obligația punerii ei în aplicare, încalcă și prevederile art. 106 alin. (1), (2) și (3), art. 107 alin. (4) și ale art. 78 din Constituție. De asemenea, se invocă și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (1), art. 48 alin. (1), art. 51, art. 99 alin. (1) și ale art. 109 alin. (2) fără însă să se arate în ce constă aceasta.

IV. În motivarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 200/2002 se susține că aceasta „a fost adoptată cu ignorarea situației juridice a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, în disprețul Constituției, legilor și principiilor ordinii de drept”, încălcându-se flagrant art. 10 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 și art. 51 din Constituție.

V. În sfârșit, se solicită constatarea neconstituționalității următoarelor dispoziții, în ordinea invocării lor:

– art. 246 alin. 2, art. 249, 264, 286, modificate și raportate la art. 284 alin. 1, art. 146 alin. 3, modificat, art. 246 alin. 1 lit. a) și b) și alin. 3, modificate și completate, art. 250 alin. 2, modificat, art. 251, art. 252 alin. 1 lit. d) liniuța a 5-a, modificat, art. 252 alin. 2, art. 253, art. 254 lit. c), modificat, art. 254, art. 255 alin. 1 și 3, art. 256, 257, 259, 260, 262, modificat, art. 268 alin. 1, art. 273, 283, 285 și 287, toate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, cu modificările și completările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000, precum și prin Legea nr. 200/2002;

– art. I pct. 39, 42, 50 și 52, art. II alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000;

– art. I pct. 81, 84, 92 și 98 din Legea nr. 200/2002.

Curtea Supremă de Justiție – Secția de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. Astfel, în legătură cu susținerile referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 107, art. 99 alin. (1), art. 106 alin. (1)–(3), art. 109 alin. (2), art. 51 și art. 114 alin. (4), precum și ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 24/2000, se arată că proiectul de lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 a fost depus la Camera Deputaților pe data de 29 iunie 2000, când Parlamentul se afla în sesiune ordinară, cu respectarea art. 114 alin. (4) teza a doua din Constituție. Se consideră că invocarea încălcării art. 106 alin. (2) din Constituție este irelevantă, iar neconstituționalitatea unor prevederi din ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 97/2000 și nr. 272/2000, precum și ale unor prevederi din Legea nr. 200/2002 nu este raportată la dispoziții din Legea fundamentală, așa încât efectuarea controlului de constituționalitate este imposibilă. Tot astfel se arată că nici raportarea textelor criticate ca fiind neconstituționale la unele prevederi din alte acte normative nu poate face obiectul controlului de constituționalitate. În legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, se apreciază că acestea nu sunt contrare art. 21, 49 și 51 din Constituție.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000, a Legii nr. 200/2002 și a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, în raport cu prevederile art. 16, 21, 24, 48, 49, 51, 78, 99, 106, 107, 109 și 144 din Constituție este neîntemeiată. În acest sens, în esență, se arată: invocarea prevederilor Legii nr. 24/2000 este

irelevantă; faptul că legea prevede îndeplinirea unor condiții prealabile intrării ei în vigoare nu are semnificația retroactivității sale, întrucât prin aplicarea ei nu se urmărește reglementarea unei situații juridice anterioare acestui moment; art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu restrânge accesul la controlul constituțional.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizatiile cooperatiste de credit, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, Legea nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, precum și art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.

Art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, are următorul cuprins: „(1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei. [...]

(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 16, 21, 24, 48, 49, 51, 78, 99, 106, 107, 109 și 114 din Constituție, care prevăd:

— Art. 16: „(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

(3) Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.”

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

— Art. 24: „(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

— Art. 48: „(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organice.

(3) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare săvârșite în procesele penale.”

— Art. 49: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

— Art. 51: „Respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

— Art. 78: „Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei.”

— Art. 99: „(1) În exercitarea atribuțiilor sale, Președintele României emite decrete care se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența decretului.

(2) Decretele emise de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în articolul 91 alineatele (1) și (2), articolul 92 alineatele (2) și (3), articolul 93 alineatul (1) și articolul 94 literele a), b) și d) se contrasemnează de primul-ministru.”

— Art. 106: „(1) Primul-ministru conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, respectând atribuțiile ce le revin. De asemenea, prezintă Camerei Deputaților sau Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului, care se dezbate cu prioritate.

(2) Dacă primul-ministru se află într-una din situațiile prevăzute la articolul 105 sau este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile, Președintele României va desemna un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar, pentru a îndeplini atribuțiile primului-ministru, până la formarea noului Guvern. Interimatul, pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor, încetează dacă primul-ministru își reia activitatea în Guvern.

(3) Prevederile alineatului (2) se aplică în mod corespunzător și celorlalți membri ai Guvernului, la propunerea primului-ministru, pentru o perioadă de cel mult 45 de zile.”

— Art. 107: „(1) Guvernul adoptă hotărâri și ordonanțe.

(2) Hotărârile se emit pentru organizarea executării legilor.

(3) Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.

(4) Hotărârile și ordonanțele adoptate de Guvern se semnează de primul-ministru, se contrasemnează de ministrii care au obligația punerii lor în executare și se publică în Monitorul Oficial al României. Nepublicarea atrage inexistența hotărârii sau a ordonanței. Hotărârile care au caracter militar se comunică numai instituțiilor interesate.”

— Art. 109: „(1) Guvernul își exercită mandatul până la data validării alegerilor parlamentare generale.

(2) Guvernul este demis la data retragerii de Parlament a încrederii acordate sau dacă primul-ministru se află într-una din situațiile prevăzute în articolul 105 ori este în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile mai mult de 45 de zile.

(3) În situațiile prevăzute în alineatul (2) sunt aplicabile prevederile articolului 102.

(4) Guvernul al cărui mandat a încetat potrivit alineatelor (1) și (2) îndeplinește numai actele necesare pentru administrarea treburilor publice, până la depunerea jurământului de membrii noului Guvern.”

— Art. 114: „(1) Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.

(2) Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.

(3) Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.

(4) În cazuri excepționale, Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență. Acestea intră în vigoare numai după depunerea lor spre aprobare la Parlament. Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, el se convoacă în mod obligatoriu.

(5) Aprobarea sau respingerea ordonanțelor se face printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).”

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

II. În legătură cu neconstituționalitatea prevederilor art. 246 alin. 2, art. 249, 264, 286, modificate și raportate la art. 284 alin. 1, art. 146 alin. 3, modificat, art. 246 alin. 1 lit. a) și b) și alin. 3, modificate și completate, art. 250 alin. 2, modificat,

art. 251, art. 252 alin. 1 lit. d) liniuța a 5-a, modificat, art. 252 alin. 2 și art. 253, art. 254 lit. c), modificat, art. 254, art. 255 alin. 1 și 3, art. 256, 257, 259, 260, 262, modificat, art. 268 alin. 1, art. 273, 283, 285 și 287, toate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000, cu modificările și completările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000, precum și prin Legea nr. 200/2002, autorul excepției nu invocă nici un text din Constituție care ar fi încălcat. Așa fiind, Curtea Constituțională nu este în măsură să se substituie părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, deoarece ar exercita astfel un control din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu prevederile art. 144 lit. c) din Constituție și cu cele cuprinse în Legea nr. 47/1997 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Ca urmare, excepția de neconstituționalitate referitoare la aceste prevederi de lege urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

O altă critică constă în aceea că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, fără semnătura primului-ministru Mugur Isărescu și a ministrului funcției publice Vlad Roșca, încălcându-se astfel art. 10 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, precum și art. 51, 106, art. 107 alin. (4) și art. 78 din Constituție. În legătură cu aceasta, din punctul de vedere al Guvernului Curtea a reținut că, „la data semnării ordonanței de urgență, primul-ministru se afla în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile [situație reglementată de art. 106 alin. (2) din Legea fundamentală]”. De asemenea, cu privire la invocarea încălcării art. 78 din Constituție, Curtea reține că din însuși faptul publicării reiese că, în prealabil, ordonanța a fost depusă la Parlament.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000, Curtea constată că prin Legea nr. 262/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 20 mai 2002, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit a fost respinsă. În consecință, dispozițiile sale nu mai pot face obiectul controlului de constituționalitate, întrucât, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”, iar în conformitate cu prevederile alin. (6) al aceluiași articol, „Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională”. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate referitoare la Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 272/2000 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

III. O altă critică de neconstituționalitate privește Legea nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, în legătură cu care se susține că „a fost adoptată cu ignorarea situației juridice a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000, în disprețul Constituției, legilor și principiilor ordinii de drept”, încălcându-se flagrant art. 10 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 și art. 51 din Constituție.

Și această critică urmează a fi respinsă, întrucât, așa cum s-a arătat deja, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 a fost adoptată cu respectarea dispozițiilor constituționale, ceea ce face ca legea de aprobare a ei să răspundă exigențelor constituționale.

IV. Critica privitoare la neconstituționalitatea art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, potrivit căreia, în esență, aceste texte încalcă și deturneză înțelesul art. 144 lit. c) din Constituție, limitează competența Curții astfel cum este prevăzută de dispozițiile constituționale și lasă nereglementată „problema distinctă a momentului la care legea sau ordonanța ori dispoziția dintr-o lege sau dintr-o ordonanță trebuie să fie în vigoare pentru ca să fie admisibilă realizarea pe fond a controlului de constituționalitate”.

Examinând critica formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă. Art. 144 lit. c) din Constituție prevede în mod expres și limitativ competența Curții Constituționale, iar art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, reluând aceste dispoziții, precizează competența Curții Constituționale de a „decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei”. Textul supus controlului trebuie să fie în vigoare, deoarece aprecierea constituționalității privește o lege sau o ordonanță care există și care produce efecte juridice. Intervenția Curții în aprecierea constituționalității unor norme juridice care și-au încetat existența ar fi contrară rolului și funcțiilor sale stabilite prin Constituție, precum și principiului neretroactivității legii. De aceea excepțiile de neconstituționalitate ridicate cu încălcarea prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, sunt, potrivit alin. (6) al aceluiași articol, inadmisibile, astfel că trebuiau respinse chiar de instanța de judecată printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională. De altfel, cât privește exercitarea controlului de constituționalitate asupra unui text de lege în vigoare, Curtea s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 111 din 8 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 272/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, excepție ridicată de Cooperativa de Credit „Concordia Română” Sibiu în Dosarul nr. 2.866/2001 al Curții Supreme de Justiție — Secția de contencios administrativ.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, a Legii nr. 200/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, precum și a dispozițiilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de același autor în dosarul menționat.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 decembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat cu dobândă, aferente lunii martie 2003

În temeiul prevederilor art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice, al guvernatorului Băncii Naționale a României și al vicepreședintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 875 din 8 august 2001, ale Convenției nr. 16.813/19/1998 și ale Actului adițional nr. 8.013/1/2000, încheiate între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat cu dobândă, aferente lunii martie 2003, prezentate în anexe nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin intră în vigoare la data semnării acestuia.

Art. 3. — Direcția generală a trezoreriei statului va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 25 februarie 2003.
Nr. 213.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna martie 2003

Art. 1. — În luna martie 2003 sunt scadente titlurile de stat seriile C2 06.03.2003, I2 06.03.2003, L1 06.03.2003, 2003 ANPA-BRD, C3 13.03.2003, I4 13.03.2003, C6 20.03.2003, I6 20.03.2003, L4 20.03.2003, 2003/VAL 2 BCR, C8 27.03.2003.

În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice, Ministerul Finanțelor Publice anunță programul emisiunilor certificatelor de trezorerie cu discount, astfel:

Seria	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Numărul de zile	Valoarea emisiunii — lei —
C1 04.09.2003	4 martie 2003	6 martie 2003	4 septembrie 2003	182	500.000.000.000
C2 04.03.2004	4 martie 2003	6 martie 2003	4 martie 2004	364	1.000.000.000.000
C3 11.09.2003	11 martie 2003	13 martie 2003	11 septembrie 2003	182	1.000.000.000.000
C4 11.03.2004	11 martie 2003	13 martie 2003	11 martie 2004	364	1.000.000.000.000
C5 18.09.2003	18 martie 2003	20 martie 2003	18 septembrie 2003	182	800.000.000.000
C6 18.03.2004	18 martie 2003	20 martie 2003	18 martie 2004	364	1.000.000.000.000
C7 26.06.2003	25 martie 2003	27 martie 2003	26 iunie 2003	91	600.000.000.000

Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca valorile împrumutate aferente seriei să fie majorate sau micșorate până la anularea emisiunilor, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului și de nivelul randamentului înregistrat la data licitației.

Art. 2. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc, pentru fiecare serie de certificate de trezorerie cu discount, la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 3. — Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive și vor cuprinde:

— în cazul ofertei de cumpărare competitive participantul va indica: valoarea nominală, costul total, rata discountului, prețul și randamentul. Se admite defalcarea valorii totale în maximum 5 tranșe valorice la rate diferite ale randamentului;

— în cazul ofertelor de cumpărare necompetitive participantul indică valoarea pe care dorește să o adjudece, fără a indica prețul sau randamentul. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive. Se admit oferte de

cumpărare necompetitive într-o pondere de 10% din totalul emisiunilor anunțate.

Prețul și randamentul se vor calcula utilizându-se următoarele formule:

$$P = 1 - (d \times r)/360$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu șase zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului (exprimată cu două zecimale);

Y = randamentul (rata dobânzii), exprimat cu două zecimale.

Art. 4. — Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 100.000.000 lei.

Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 100.000.000 lei.

Art. 5. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către intermediarii pieței primare, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane juridice și fizice.

CertIFICATELE DE TREZORERIE CU DISCONT MAI SUS MENȚIONATE NU SE ADRESEAZĂ PERSOANELOR NEREZIDENTE ÎN ROMÂNIA.

Art. 6. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României, agentul de plată, înregistrare și transfer al Ministerului Finanțelor Publice, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 7. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și se va da publicității.

Art. 8. — Plata certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului,

deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând costul total al certificatelor de trezorerie cumpărate.

Art. 9. — Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie cu discount. În situația în care datele de plată a cuponului sau data scadenței sunt zile nelucrătoare, plățile se vor face în ziua lucrătoare imediat următoare, fără obligarea la dobânzi moratorii.

Art. 10. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE al obligațiunilor de stat cu dobândă lansate în luna martie 2003

Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice interne, Ministerul Finanțelor Publice anunță pentru luna martie 2003 programul emisiunilor obligațiunilor de stat cu dobândă, astfel:

Seria	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Numărul de zile	Valoarea emisiunii — lei —
OS 06.03.2005	4 martie 2003	6 martie 2003	6 martie 2005	731	1.000.000.000.000
OS 06.03.2006	4 martie 2003	6 martie 2003	6 martie 2006	1.096	200.000.000.000
OS 13.03.2005	11 martie 2003	13 martie 2003	13 martie 2005	731	1.000.000.000.000
OS 20.03.2005	18 martie 2003	20 martie 2003	20 martie 2005	731	1.000.000.000.000
OS 20.03.2006	18 martie 2003	20 martie 2003	20 martie 2006	1.096	200.000.000.000

Ministerul Finanțelor Publice își rezervă dreptul ca valorile împrumutate aferente seriei să fie majorate sau micșorate până la anularea emisiunilor, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului și de nivelul ratei dobânzii înregistrate la data licitației.

Art. 2. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț uniform.

Art. 3. — Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive și vor cuprinde:

— în cazul ofertei de cumpărare competitive participantul va indica valoarea nominală și rata dobânzii. Se admite defalcarea valorii totale în maximum 5 tranșe valorice la rate diferite ale dobânzii;

— în cazul ofertei de cumpărare necompetitive participantul va indica valoarea pe care dorește să o adjucece la rata dobânzii finale a licitației. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 10% din totalul emisiunilor anunțate.

Dobânzile se vor calcula și se vor plăti anual la datele de: 6 martie 2004, 13 martie 2004, 20 martie 2004, 6 martie 2005, 13 martie 2005, 20 martie 2005, 6 martie 2006, 20 martie 2006, conform următoarei formule:

$$D = d \times V \times \frac{z}{365 \text{ sau } 366},$$

unde:

D = dobânda (cuponul);

V = valoarea nominală totală;

z = numărul de zile pentru care se calculează dobânda;

d = rata dobânzii (exprimată cu două zecimale).

Fiecare ofertă va fi de minimum 100.000.000 lei.

Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat cu dobândă este de 100.000.000 lei.

Art. 4. — Obligațiunile de stat cu dobândă pot fi cumpărate de către intermediarii pieței primare, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane juridice și fizice.

Obligațiunile de stat cu dobândă mai sus menționate nu se adresează persoanelor nerezidente în România.

Art. 5. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României, agentul de plată, înregistrare și transfer al Ministerului Finanțelor Publice, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 6. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 7. — Plata obligațiunilor de stat cu dobândă se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând valoarea nominală totală a obligațiunilor de stat cu dobândă.

Art. 8. — Răscumpărarea obligațiunilor de stat cu dobândă se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală totală a acestora, plus dobânda aferentă. În situația în care datele de plată a cuponului sau data scadenței sunt zile nelucrătoare, plățile se vor face în ziua lucrătoare imediat următoare, fără obligarea la dobânzi moratorii.

Art. 9. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro